

Søren Mørch
Utilsigtede hændelser
544 sider
Politikens Forlag

Der er lune glimt i øjet, når Søren Mørch fortæller. Det har der altid været. Det er der bestemt også i en bog, hvor han har slået ned på en række historiske begivenheder og beskrevet tiden før, under og efter valgte periode.

Hvordan han så kan komme i tanker om, at den amerikanske præsident intet får for sit virke, det skal man vist være stor fan af det Søren Mørchske univers for at begribe.

På side 186 i bogen udviser han en næsegrus uvidenhed, eller arrogance, når han påstår, at *a merikanske præsidenter i princippet ikke modtager nogen løn eller noget honorar for deres indsats i nationens tjeneste.*

Eller også mener Søren Mørch, at de 400.000 dollars, som præsidentembedet rent faktisk er aflønnet med, falder udenfor principbegrebet.

Sådan er der så meget.

Han mener, at mange af præsidenterne har holdt snuden oven vande på grund af deres aktiviteter udenfor Unionens tjeneste.

Bogen er lige så skæg, som den er overraskende. Og eftersom at Søren Mørch nu engang har en lang række holdninger til diverse ting gennem historien og en række vendinger, der understøtter dette, ja så bliver man ikke forbavset over, at historiefortællingen omskrevet i det Mørchske univers bliver morsom og engagerende at læse.

Trækker man lidt på smilebåndet ind imellem, når han fortæller vigtige, historiske statements, og trækker man lidt fra og lægger lidt til, ja så får man en god indgang til historien, som man så selv kan opdyrke videre.

Det virker som om, Søren Mørch har haft en fest med at skrive. Og noget er han faktisk sluppet heldigere fra end andet, hvor man tænker, at det burde da ikke være en estimeret historiker nødvendigt med så alenlang en litteratur-henvisning, og på den anden side er noget af det mere interessante ved bogen den note-gennemgang, han har bag i bogen, hvor han bl.a. kommer med nogle finurlige oversættelser af bibelteksten, bud på hvad Akmeismen er for en størrelse, hvad Tsarens landsby hedder på russisk, og hvorfor næstældste søn af kejser Paul på grund af sin psykiske ustabilitet ikke blev regent.

At Søren Mørch så næsten nedtoner Winston Churchills betydning for verdensfreden og kalder ham Kong Gulerod, det kan man så vælge at blive forarget over eller bruge som motivation til

sin egen kildekritik.

Fra Peter den Store til det fupnummer, Mørch mener, det er, når Storbritanien bliver tillagt en overdimensionel indsats for at bringe freden til Europa. Fra Afrika til Mellemøsten og Kong Saud, der i 1939 med sit følge på 400 biler opslår en tejllejr udenfor Dharan for at være vidne til den første udskibning af Saudiarabisk olie.

Søren Mørch har besluttet at berette. Festlig må man lade ham, at han er, når han gør det. Han ved noget, også noget som ikke sådan lige ligger til højrebenet. Så kan man lide måden det bliver serveret på, eller også kan man ikke.

Vi synes, menuen er farverig, godt illustreret med udmærkede og i visse tilfælde sjældne fotos.